

TOELICHTING

op de Nadere regels ter uitvoering van de Verordening Jeugdhulp

Artikel 1. Nadere invulling van jeugdhulpvoorzieningen

In de Verordening Jeugdhulp worden in artikel 2 de vormen van jeugdhulp genoemd, die als individuele voorzieningen kunnen worden toegekend. Naast de mogelijkheid om deze individuele voorzieningen toe te kennen, kan ook op basis van een samenstelling van voorzieningen jeugdhulp worden toegekend. Het werken met zorgprofielen valt hieronder. Dit artikel voorziet er in om aan de jeugdige een besluit te kunnen sturen op basis van een zorgprofiel in plaats van een (aantal) individuele voorzieningen. In het actieplan wordt beschreven voor welke problemen en met welk doel het zorgprofiel wordt ingezet.

Omdat de inzet van een zorgprofiel het vertrouwen vraagt van een jeugdige of zijn ouder in de expertise van aanbieders, is een voorwaarde voor toekenning van een zorgprofiel dat de jeugdige of zijn ouder instemmen met het afgegeven advies.

Artikel 2. Vervoersvoorziening

De vervoersvoorziening in de Jeugdwet is bedoeld voor het vervoer van een jeugdige naar en van een locatie waar de jeugdhulp wordt gegeven. De vervoersvoorziening is daarom niet bedoeld voor het vervoer van of een vergoeding aan de ouder(s) van de jeugdige, als ook niet voor het vervoer van en naar voorschoolse voorzieningen, school en/of buitenschoolse opvang. Een vervoersvoorziening wordt alleen ingezet in combinatie met een andere individuele voorziening om de jeugdige naar en van een locatie voor jeugdhulp te vervoeren. De vervoersvoorziening is een individuele voorziening en dient dus altijd door een beschikking aan de aanvrager worden vastgelegd. De looptijd van de vervoersvoorziening wordt gelijkgesteld aan de looptijd van de individuele voorziening waarop deze betrekking heeft. De jeugdprofessional beoordeelt of er een vervoersvoorziening wordt toegekend. Hierbij wordt vastgesteld of er een medische noodzaak is of een beperking in de zelfredzaamheid van de jeugdige. Is dit niet het geval, dan wordt de ouder geacht zelf het vervoer naar en van de locatie waar jeugdhulp wordt geboden te organiseren.

Artikel 3. Begeleiding in het vervoer

Van de ouder wordt verwacht dat zij zelf of middels hun netwerk hun kind begeleiden in het vervoer. Dit is overgenomen uit jurisprudentie over begeleiding door ouders in het leerlingenvervoer. Het kan zijn dat de ouder werkt en daardoor aangeeft het vervoer niet te kunnen organiseren. Echter werk kan niet als eerste reden worden aangevoerd om een vervoersvoorziening te verlenen.

Artikel 4. Uitvoering van de vervoersvoorziening

Als een jeugdige een vervoersvoorziening toegekend heeft gekregen, wordt hierin voorzien door middel van taxivervoer. Dit taxivervoer is collectief geregeld met de inzet van Stroomlijn. Voor de praktische invulling wordt tussen Stroomlijn en de jeugdige of zijn ouder afgestemd.

Artikel 5. Toegang behandeling Ernstige Enkelvoudige Dyslexie

Onder de Jeugdwet is ook de behandeling van Ernstige Enkelvoudige Dyslexie ondergebracht. Dit komt naar voren bij de schoolgang van de jeugdige. Het onderwijs en de samenwerkingsverbanden zijn verantwoordelijk om te bepalen of de behandeling van Ernstige Enkelvoudige Dyslexie voor een jeugdige van toepassing is. Deze toeleiding gaat dus niet via het jeugdteam en de jeugdprofessional.

Artikel 6. Voorwaarden aan de uitvoering van het onderzoek

In de Verordening Jeugdhulp wordt in artikel 5. Lid 3 benoemd dat het college onderzoekt of de eigen mogelijkheden en het probleemoplossend vermogen van de jeugdige en/of zijn ouder ontoereikend zijn om de hulp naar aard en omvang van de vastgestelde problemen en stoornissen te kunnen bieden. In dit artikel van de Nadere Regels is nader uitgewerkt onder welke voorwaarden dit onderzoek wordt uitgevoerd. Door dit vast te leggen in de Nadere regels weten de jeugdige en zijn ouder wat zij kunnen verwachten bij de uitvoering van het onderzoek.

Kern van het onderzoek is dat op basis van een uitspraak van de Centrale Raad van Beroep (ECLI:NL:CRVB:2017:1477) stapsgewijs in kaart wordt gebracht of er een hulpvraag is die met een voorziening jeugdhulp kan worden beantwoord en specifiek of er een individuele voorziening jeugdhulp nodig is. Het onderzoek wordt altijd uitgevoerd op basis van een methodische werkwijze die kenbaar moet zijn voor de jeugdige en zijn ouder. Dit wordt tijdens het gesprek dat wordt gevoerd met de jeugdige en zijn ouder gedeeld.

Als uit het onderzoek blijkt, dat een individuele voorziening jeugdhulp passend is, dan wordt dit door de jeugdprofessional als advies in het actieplan opgenomen en aan het college uitgebracht waardoor het college een besluit kan nemen.

Artikel 7. Voorwaarden aan een aanvraag individuele voorziening jeugdhulp

In de Verordening Jeugdhulp is vastgelegd dat een ondertekend actieplan kan dienen als aanvraag. In dit artikel wordt nader beschreven welke onderdelen in het actieplan moeten zijn opgenomen om eenduidigheid te geven aan de jeugdige of zijn ouder en de jeugdprofessionals wat tenminste moet zijn opgenomen om tot een volledige aanvraag te komen waarop een besluit kan worden genomen. Het kan voorkomen dat een jeugdige of zijn ouder geen gebruik wil maken van de mogelijkheid een ondertekend actieplan als aanvraag te laten dienen. Dan kunnen de jeugdige of zijn ouder zelf een aanvraag opstellen en indienen. Hieraan worden voorwaarden gesteld, die genoemd zijn in dit artikel. In praktijk kunnen deze voorwaarden worden gebruikt om te komen tot een formulier waarmee de jeugdige of zijn ouder een aanvraag kunnen indienen.

Bij binnenkomst van een zelf opgestelde aanvraag kan op basis van dit artikel worden getoetst of de aanvraag volledig is.

Artikel 8. Voorwaarden voor toekenning

De voorwaarden in dit artikel zijn een uitwerking van de kern van de Jeugdwet, namelijk normalisatie en demedicalisering van de opvoeding. Daarom wordt eerst vastgesteld of ouders zelf in staat zijn de hulp, zorg en ondersteuning te bieden en er geen gebruik kan worden gemaakt van zogenoemde voorliggende voorzieningen.

Iedere gemeente heeft vrij toegankelijke voorzieningen beschikbaar waar iedere burger met een hulpvraag die daarop betrekking heeft gebruik van kan maken. Denk daarbij aan het jongerenwerk, schoolmaatschappelijk werk, algemeen maatschappelijk werk, als ook de jeugdgezondheidszorg en de ondersteuning die daar wordt geboden. Het doel is de opvoeding zo veel als mogelijk is te normaliseren en alleen dan over te gaan tot jeugdhulp als dat echt nodig is.

Lukt het niet met een voorliggende voorziening dan kan een algemene voorziening worden ingezet. Het jeugdteam biedt in de regio Zuid-Holland Zuid jeugdhulp aan als algemene voorziening. Dit betekent dat de jeugdige en zijn ouder zonder een besluit van het college gebruik kan maken van deze jeugdhulp. De inzet van jeugdhulp uit de regionale zorgmarkt valt onder de individuele voorzieningen. Het college geeft voor deze jeugdhulp een beschikking af.

Artikel 9. Overgangperiode

Het kan voorkomen dat er tijdens het onderzoek wordt vastgesteld dat er geen of minder eenheden jeugdhulp worden verleend ten opzichte van een lopende toekenning.

Deze afbouw van jeugdhulp kan voor de jeugdige en zijn ouder een te abrupte overgang betekenen. Om deze overgang te versoepelen kan eenmalig aansluitend op de lopende toekenning een voorziening jeugdhulp worden toegekend voor maximaal 12 weken, zodat de jeugdige en zijn ouder kunnen wennen aan de nieuwe situatie. Het betreft een maximale periode, minder weken kan en mag ook mits beargumenteerd waarom dit passend kan zijn. Een kortere periode kan bijvoorbeeld passend zijn, doordat er een natuurlijk moment is om de jeugdhulp te stoppen in verband met een schoolvakantie en dergelijke.

Artikel 10. Levering van een individuele voorziening met een pgb

Een pgb kan alleen dan worden verstrekt als de aanvrager, al dan niet met behulp van de genoemde personen in dit artikel, in staat is zelf de taken behorende bij het pgb verantwoord uit te voeren. Als een ouder zelf al ondersteund wordt in verband met een beperking dan is een pgb geen logische keuze.

Een pgb is een financieringsvorm van een individuele voorziening. Dit betekent dat er altijd eerst in een onderzoek vastgesteld moet zijn dat er een individuele voorziening nodig is voor de betreffende problematiek of stoornis van de jeugdige. Mocht een jeugdige of zijn ouder aangeven een niet gecontracteerde aanbieder op het oog te hebben om deze voorziening te bieden, dan is het aan de jeugdprofessional de ouder te wijzen op gecontracteerd aanbod dat vergelijkbaar is. Hierdoor wordt de keuzemogelijkheid vergroot en kunnen de jeugdige of zijn ouder een weloverwogen keuze maken. Als de jeugdige of zijn ouder geen gebruik willen maken van gecontracteerd aanbod dan wordt een argumentatie gevraagd aan de jeugdige of zijn ouder waarom dit niet passend is.

De motivatie kan bijvoorbeeld inhouden dat de jeugdige of zijn ouder vanwege identiteitsgebonden jeugdhulp een bepaalde aanbieder op het oog heeft, die niet is gecontracteerd en deze aanbieder met behulp van een pgb willen inschakelen.

Een jeugdhulpaanbieder die jeugdhulp gaat bieden door middel van een pgb moet net als de gecontracteerde jeugdhulpaanbieders voldoen aan de kwaliteitseisen, zoals deze zijn vastgelegd in de Jeugdwet, de regeling Jeugdwet en het besluit Jeugdwet alsook de brancheafspraken.

In de Jeugdwet is vastgelegd dat bij een toegekende voorziening onder bepaalde voorwaarden ook vervoer van de jeugdige van en naar een locatie voor jeugdhulp moet worden geregeld, hiervoor is artikel 2 in de Nadere regels opgenomen. Dit artikel is ook van toepassing als jeugdhulp met een pgb wordt gefinancierd. In de beleidsregels is vastgelegd welke voorwaarden van toepassing zijn voor de toekenning van een vervoersvoorziening.

Bij de Nadere regels is een bijlage gevoegd waarin vormen van hulp, zorg en ondersteuning zijn opgenomen die niet voor financiering onder de Jeugdwet in aanmerking komen. Dit is geen limitatief document. Tijdens het onderzoek wordt altijd beoordeeld of de jeugdige en zijn ouder kiezen voor de invulling die past binnen de kaders van de Jeugdwet en de Verordening Jeugdhulp. Hieronder valt ook dat een pgb ten behoeve van de financiering van een voorziening niet wordt verleend als de jeugdhulp reeds is gestart en/of is beëindigd. Als de jeugdhulp reeds is gestart, heeft er voorafgaand geen onderzoek plaatsgevonden zoals beschreven in artikel 4 van de Nadere Regels.

Artikel 11. Kwaliteitseisen aan jeugdhulpaanbieders die worden ingezet met een pgb

Ook bij jeugdhulp, die met een pgb wordt geleverd is het van belang dat de kwaliteit goed is. Omdat er geen contractrelatie is tussen het college en de jeugdhulpaanbieder worden aanvullende eisen gesteld waar de aanbieder aan moet voldoen. In eerste instantie zijn de jeugdige of zijn ouder verantwoordelijk voor het bewaken van deze kwaliteit.

Artikel 12. Gebruik zorgovereenkomst

De jeugdige en zijn ouder sluiten zelf een overeenkomst met een jeugdhulpaanbieder/-verlener voor het bieden van de jeugdhulp met een pgb. Dit is tevens voorwaardelijk om de Sociale Verzekeringsbank de betreffende jeugdhulpaanbieder/-verlener te laten betalen uit het pgb. De Sociale Verzekeringsbank heeft hiervoor zorgovereenkomsten beschikbaar gesteld. Door het gebruik van deze zorgovereenkomsten wordt voorkomen dat een zorgovereenkomst onvolledig is en betaling van de jeugdhulpaanbieder/-verlener niet mogelijk is.

Artikel 13. Begroting met betrekking tot de besteding van het pgb

Het begrotingsplan wordt door de jeugdige of de ouder opgesteld, meestal in samenspraak met de door hun gekozen jeugdhulpaanbieder. Het begrotingsplan geeft inzicht hoe het pgb besteed gaat worden, waaronder de kosten van de jeugdhulpaanbieder voor de jeugdhulp. Als deze kosten hoger zijn dan het maximum pgb tarief dat wordt toegekend, moet de jeugdige of de ouder akkoord gaan om het meerdere voor eigen rekening te nemen. Dit wordt vastgelegd in het actieplan.